

Νίκος Κουραχάνης

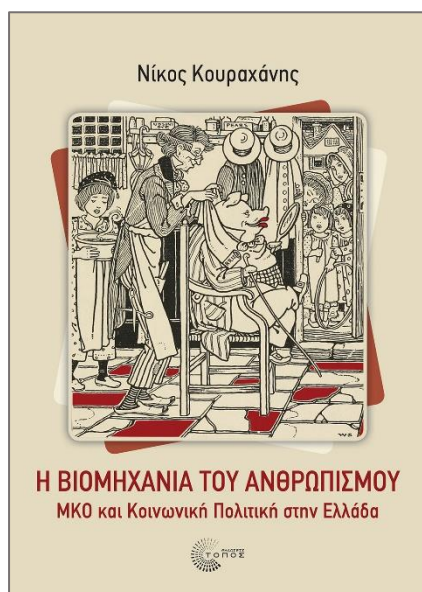
Η Βιομηχανία του Ανθρωπισμού

ΜΚΟ και Κοινωνική Πολιτική στην Ελλάδα

Σελ. 272 • Σχήμα: 17 x 24

ISBN: 978-960-499-540-0 • Τιμή: 22,00€

1^η έκδοση: Μάιος 2025

Το βιβλίο μελετά την αναβάθμιση του ρόλου των ανθρωπιστικών Μη Κυβερνητικών Οργανώσεων ως μια επιμέρους συνέπεια της επικράτησης της νεοφιλελεύθερης κοινωνικής πολιτικής. Η μεγέθυνση της υπόστασης των ΜΚΟ χρησιμοποιήθηκε για την εξυπηρέτηση δομικών στοχεύσεών της, όπως η απορρόφηση των κοινωνικών κραδασμών, η μονοσήμαντη επικέντρωση στη διαχείριση της ακραίας φτώχειας αλλά και η νομιμοποίηση των επιχειρούμενων κοινωνικών απορρυθμίσεων. Ο στενός εναγκαλισμός πολλών ΜΚΟ με τις χρηματοδοτήσεις κυβερνητικών θεσμών ή κοινωφελών ιδρυμάτων και χορηγών παρήγαγε φαινόμενα εξάρτησης και πολιτικής εργαλειοποίησής τους. Οι εξελίξεις αυτές επιφέρουν διαρθρωτικές αλλαγές στον ανθρωπιστικό τομέα και το κοινωνικό κράτος.

Η αύξηση της επαγγελματικοποίησης και του τεχνοκρατισμού των ΜΚΟ, ο ενστερνισμός μιας ανταγωνιστικής οργανωσιακής κουλτούρας στα πρότυπα της αγοράς, η ανάλωση σε βραχυπρόθεσμα και επιδερμικά πρότζεκτ, η κυνική βιοπολιτική μεταχείριση των ωφελουμένων τους, η εθελοντική εργασία, οι ευέλικτες εργασιακές σχέσεις και η διαμόρφωση προτύπων ανθρωπιστικού καριερισμού είναι ορισμένες από τις συνέπειες της νεοφιλελεύθερης αναβάθμισής τους. Οι ΜΚΟ βιώνουν μια υπαρξιακή αντίφαση με την εκτέλεση ανθρωπιστικών δράσεων οι οποίες ενίοτε διαβρώνουν την αξιοπρεπή διαβίωση.

Στην Ελλάδα, οι πολλαπλές κρίσεις και οι πολιτικές λιτότητας της τελευταίας δεκαπενταετίας ενίσχυσαν την παρουσία των ΜΚΟ ως υποκατάστατο στη βίαιη αποδιάρθρωση του συστήματος κοινωνικής προστασίας. Η εντατικοποίηση της συστημικής ενσωμάτωσής τους συμπορεύθηκε με την αποξένωσή τους από τα κοινωνικά κινήματα. Η πολιτική εργαλειοποίηση από τους χρηματοδότες, η αποδοχή και νομιμοποίηση των υπηρεσιών έκτακτης ανάγκης και ο εγκλωβισμός των ακραία φτωχών σε απάνθρωπες συνθήκες, όπως και οι κατακερματισμένες εργασιακές σχέσεις του εργατικού δυναμικού τους, σηματοδοτούν διάβρωση όχι μόνο των ανθρωπιστικών αρχών των ΜΚΟ αλλά και της φυσιογνωμίας της κοινωνικής πολιτικής συνολικά.

Ο Νίκος Κουραχάνης (Αθήνα, 1987) είναι Επίκουρος Καθηγητής στο γνωστικό αντικείμενο Κοινωνική Πολιτική και Στέγαση στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα εστιάζονται στην έννοια της κοινωνικής ιδιότητας του πολίτη και σε πολιτικές κοινωνικής ενσωμάτωσης ευάλωτων ομάδων όπως οι άστεγοι, οι μετανάστες και οι

πρόσφυγες. Είναι συγγραφέας των βιβλίων [Άστεγοι και Κοινωνικός Αποκλεισμός στην Ελλάδα της Κρίσης](#) (2017, Τόπος), *Κοινωνικές Πολιτικές Στέγασης* (2017, Παπαζήσης), [Πολιτικές Στέγασης Προσφύγων](#) (2019, Τόπος), *Κατοικία και Κοινωνία* (επιμ., 2019, Διόνικος), *Citizen-ship and Social Policy* (2020, Palgrave Macmillan), [Κοινωνική Πολιτική, Αυταρχικός Νεοφιλελευθερισμός και Πανδημία](#) (επιμ., 2021, Τόπος), [Όψεις Εργασιακής Ενσωμάτωσης των Προσφύγων](#) (2022, Τόπος), *Στεγαστική Κρίση και Στεγαστική Πολιτική* (2023, ΙΜΕ ΓΣΕΒΕΕ). Μελέτες του έχουν δημοσιευθεί σε διεθνή και εγχώρια επιστημονικά περιοδικά. Έχει συνεργαστεί ως ερευνητής με ποικίλους ευρωπαϊκούς και εγχώριους ερευνητικούς φορείς. Την περίοδο 2014-2018 διετέλεσε Γραμματέας του ΔΣ της Επιστημονικής Εταιρείας Κοινωνικής Πολιτικής.

Επιπλέον στοιχεία για το βιβλίο θα βρείτε στο toposbooks.gr